

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 22Csp/140/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518202945
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2518202945.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: I. P.Í., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, P., štátneho občana Slovenskej republiky, proti žalovanému: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 36432105, o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov a o určenie neplatnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a .**

II. Žalobu **z a m i e t a .**

III. P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi **v plnom rozsahu.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 12.11.2018, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 17.12.2018, sa žalobca domáhal určenia, že 1.) úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.6.2012 uzavretý medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, 2.) zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.6.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, a že 3.) dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.6.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

2. Žalobný návrh odvodzoval žalobca od zmluvného vzťahu strán sporu založeného úverovou zmluvou, a od európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa. Na podporu osvedčenia svojho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení upozornil na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1M Cdo/1/2009. Uviedol, že dňa 18.6.2012 uzatvoril s pôvodným veriteľom, s Poštovou bankou, a.s., so sídlom Dvořákovu nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31340890, ktorá poverila žalovaného na základe komisionárskej zmluvy vymáhaním a správou pohľadávky banky, úverovú zmluvu č. 0179710412, na základe ktorej zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 3.500,- eur. Zmluva bola žalovaným vopred naformulovaná, a žalobca predpokladal, že žalovaný bude postupovať s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi podľa § 2 písm. u) a § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“). Vzhľadom na akútny nedostatok finančných prostriedkov bol žalobca nútený riešiť vzniknutú situáciu pôžičkou, pričom využil mediálne propagovanú Dostupnú pôžičku od Poštovej banky, a.s., a túto možnosť využil na pobočke Poštovej banky, a.s. v Leviciach, kde mu bol poskytnutý úver vo výške 3.500,- eur na dobu 72 mesiacov. Pri podpise zmluvy nebol žalobca informovaný o tom, aká časť mesačnej splátky bude splátkou istiny, aká splátkou úroku, resp. iných poplatkov. Nebol informovaný ani o úrokovej sadzbe, ani o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Pri splácaní úveru po dobu 72 mesiacov po 86,29 eura by mal zaplatiť 6.212,88 eura, čo hraničí, podľa žalobcu, s úžerou a s bezdôvodným obohatením. Poukázal na skutočnosť, že v zmluve je uvedená výška úveru 3.500,- eur a celková výška nákladov

2.485,32 eura, čo spolu predstavuje 5.985,32 eura, ktorá suma je odlišná od sumy, ktorú bol žalobca povinný splátkami zaplatiť. Žalobca mal za to, že Poštová banka, a.s. nepostupovala korektne, postupovala v rozpore s dobrými mravmi, neposkytla žalobcovi potrebné informácie o výške úrokov, ktoré sú veľmi vysoké, hraničiace s úžerou, zmluvy o úvere poskytované touto bankou nie sú v súlade so slovenskou a európskou legislatívou. Týmto druhom pôžičky, podľa jeho názoru, táto banka láka spotrebiteľov s úmyslom ich oklamať. Uviedol, že žalovaný porušil spotrebiteľské práva najmä tým, že v zmluve použil neprijateľné zmluvné podmienky, a že v zmluve absentujú zákonom predpísané náležitosti, predovšetkým náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, keďže v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, ktorý nedostatok má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ.

3. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že podľa bodu 3.4. zmluvy dlžník a spoludlžník, každý z nich osobitne, podpisom zmluvy o úvere uzatvára s Poštovkou dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ, ktorá je zabezpečením pohľadávky Poštovky vzniknutej zo zmluvy o úvere, Poštovka, ako veriteľ, je oprávnená domôcť sa uspokojenia celej svojej pohľadávky voči dlžníkovi a spoludlžníkovi zo zmluvy o úvere pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo iného príjmu vo výške splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až úplného zaplatenia pohľadávky Poštovky. Žalobca dodal, že v tomto smere existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ si ani len nevšimne, že ním uzavretá spotrebiteľská zmluva má slúžiť aj ako dohoda o zrážkach zo mzdy, keďže táto dohoda je včlenená do textu zmluvných podmienok, a že v konečnom dôsledku spotrebiteľ ani len nedokáže vyhodnotiť neprijateľnosť zmluvných podmienok, na základe ktorých sú zrážky zo mzdy uplatňované. Spotrebiteľ je podpisom formulárovej zmluvy o úvere nútený podrobiť sa zrážkam zo mzdy na úhradu pohľadávky, ktorá je vyčíslená veriteľom výlučne na základe jeho subjektívnej predstavy o jej výške, vrátane príslušenstva, bez predchádzajúcej súdnej kontroly a bez možnosti, aby spotrebiteľ zabránil vykonávaniu zrážok zo mzdy, ak sú veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo s dobrými mravmi. Dohodu o zrážkach zo mzdy dojednanú vo forme štandardnej zmluvnej podmienky, včlenenej do textu zmluvných podmienok, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný podrobiť sa zrážkam zo mzdy bez predchádzajúcej súdnej kontroly, považuje žalobca za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, pretože zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

4. Žalobca dodal, že dojednanie v bode 3.2. zmluvy favorizuje Obchodný zákonník, čo znevýhodňuje žalobcu ako spotrebiteľa v rozpore s ust. § 52 ods. 2 OZ v spojení s § 54 ods. 1 OZ. Na konci bodu 3.2. je naformulovaná veta, podľa ktorej dlžník a spoludlžník svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentami oboznámený a súhlasí s nimi. Toto zmluvné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 OZ, keďže takéto ustanovenie zmluvy vyvolá u spotrebiteľa dojem, že tento sa nemôže domáhať súdnej ochrany, nakoľko podľa textu zmluvy „prehlásil“ že zmluvné podmienky si prečítal, bol s nimi oboznámený, a vyslovil s nimi súhlas, a už len touto časťou zmluvy môže byť spotrebiteľ odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov príslušným štátnym orgánom. Žalobca ďalej uviedol, že ustanovenie bodu 3.3. zmluvy obsahuje text, podľa ktorého „dlžník a spoludlžník vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Poštovke v zmysle zákona o bankách a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy o úvere a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Poštovka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ Pre spotrebiteľa je vyhlásenie podľa bodu 3.3. zmluvy neurčité a nepostačujúce, pričom nepravdivosť vyhlásenia zmluva navyše sankcionuje podľa ustanovenia § 35 zákona o bankách okamžitou splatnosťou úveru, nie však neplatnosťou zmluvy. Takto naformulovaná zmluvná podmienka v bode 3.3. zmluvy je spôsobilá založiť hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto je ako neprijateľná podľa § 53 ods. 1 OZ. Ustanovenie bodu 3.5. zmluvy obsahuje rozhodcovskú doložku, ktorá nebola osobitne vyjednaná so žalobcom ako spotrebiteľom, preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ.

5. Žalobca taktiež namietal poistenie úveru podľa zmluvy o úvere, keďže táto neinformuje o podmienkach poistenia aspoň v rozsahu minimálnych obsahových náležitostí, ktoré musí obsahovať poistná zmluva. Ustanovenie zmluvy v danom prípade prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno, že sa oboznámil s poistnou zmluvou č. RZ 200801, ktorú uzatvorila banka s Poistovňou Poštovnej banky, a.s. Takéto konanie možno považovať za klamlivú obchodnú praktiku podľa § 8 zákona č. 250/2007 Z. z., navyše poisťovňu, v ktorej je spotrebiteľ poistený, vyberá veriteľ - žalovaný.

6. Žalobca zhrnul, že žalovaný ho uviedol do omylu tým, že pri uzatváraní zmluvy použil nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky. Samotná zmluva o úvere v kontexte neprijateľných a nekalých podmienok svojím obsahom, ako aj účelom odporuje zákonu, zákon obchádza, a ako celok sa prieči dobrým mravom, a je tak neplatná od počiatku. Naliehavosť na požadovanom určení odôvodnil princípom právnej istoty a tvrdením, že jeho právo bude bez požadovaného určenia ohrozené.

7. Do žaloby zahrnul žalobca aj nezvýraznený text, podľa ktorého súčasťou žaloby je aj návrh na prerušenie konania podľa čl. 125 ods. Ústavy SR a predloženie veci Ústavnému súdu SR alebo Súdnemu dvoru EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii, a to z dôvodu, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy považuje žalobca za rozporný s právom Európskej únie a medzinárodnou zmluvou, a preto je v predmetnej veci neplatný podľa § 39 OZ. Uviedol, že pre rozhodnutie vo veci je zásadný výklad buď Ústavného súdu SR alebo Súdného dvora Európskej únie. Ust. § 551 OZ upravuje tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, pričom dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svoju zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom žalobcu je tak koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý nepotrebuje súdne rozhodnutie na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku žalobcu. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy sa tak dostáva do zásadného rozporu s právom EÚ a čl. 7 Ústavy SR. Pochybnosti, podľa žalobcu, vyplývajú z judikatúry Súdného dvora EÚ, podľa ktorej je spotrebiteľ v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti či vyjednávanej pozície.

8. V žalobe žalobca citoval 1.) časti smernice Rady (EHS) č. 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, 2.) časti rozsudkov Súdného dvora EÚ (ES), podľa ktorých členské štáty by mali vnútroštátnym súdom priznať možnosť posúdiť neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách aj bez návrhu, 3.) ustanovenia § 4, § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“), 4.) ustanovenia § 37, § 39, § 53 ods. 1 až 4, § 53a ods. 1, § 53d, § 54 ods. 2, § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), 5.) § 298 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), 6.) časti odôvodnení rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej republiky v spotrebiteľských sporoch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov pre absenciu niektorých zákonných náležitostí podľa ZoSÚ, 7.) ustanovenie § 12 zákona Rakúskej republiky č. 140/1979 Spol. zák., naposledy novelizovaného zákonom č. 21/2008 Spol. zák., upravujúce nemožnosť postúpenia pohľadávky spotrebiteľa na mzdu alebo plat podnikateľovi ani na uspokojenie, ani na zabezpečenie ešte splatnej pohľadávky, pričom v tejto súvislosti žalobca poukázal na využitie komparatívnej metódy. Ďalej uviedol internetový odkaz na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR, na ktorom by mali byť dostupné závery rokovania Komisie na posudzovanie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sa konalo dňa 30.11.2016, kedy došlo k posúdeniu obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. a súvisiacich Všeobecných obchodných podmienok. Ďalej citoval rozhodnutia niektorých všeobecných súdov SR a Ústavného súdu SR na preukázanie svojho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

9. Súčasťou žaloby bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobca žiadal, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanému, aby sa zdržal použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.6.2012 zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Neodkladnosť potreby úpravy pomerov žalobca odôvodnil skutočnosťou, že žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu, aby vykonával zrážky zo mzdy, ktorý tieto zrážky aj vykonáva, pričom žalobca sa obáva, že žalovaný naplní zásah do jeho majetku bez súdneho prieskumu zmluvných ustanovení bez toho, aby bol známy výklad újného práva. Rozpor s právom EÚ je, podľa názoru žalobcu, osvedčený pripomienkami Európskej komisie v prípade C-30/12 Marcinová/POHOTOVOSTĚ, podľa ktorých je vnútroštátna právna úprava v rozpore s princípom efektivity a bráni ex offo prieskumu súdu neprijateľnosti zmluvných podmienok.

10. Uznesením č. k. 22Csp/140/2018-26 zo dňa 14.1.2019 súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pre neosvedčenie existencie naliehavej a neodkladnej potreby dočasnej úpravy pomerov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.2.2019.

11. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11Co/167/2019-56 zo dňa 31.7.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.8.2019, odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako odvolanie podané oneskorene.

12. Žalovaný navrhol konanie zastaviť z dôvodu, že vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní, ako aj pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení a pre nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného. V tejto súvislosti citoval časti odôvodnení rozhodnutí niektorých všeobecných súdov SR, Ústavného súdu SR a citácie niektorých komentárov. Taktiež namietol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že mal za to, že s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, keďže z ust. § 53a ods. 1 OZ je zrejmé, že rozhodnutie súdu bude mať vplyv nielen na žalovaného, ale predovšetkým na dodávateľa, v danom prípade na banku. Existencia núteného procesného spoločenstva je v danom prípade vynútená hmotnoprávnou úpravou. V prípade žaloby o neplatnosť právneho úkonu sa vyžaduje, aby subjektami sporu boli všetci účastníci dotknutého právneho vzťahu. Ak by žalobca namiesto procesného spoločenstva žaloval len jeden subjekt, príp. nie všetkých nútených spoločníkov, žaloba by musela byť pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietnutá. Zdôraznil, že nerozlučné procesné spoločenstvo vzniká z povahy veci všade tam, kde sa rozhodnutie v tejto veci musí vzťahovať na všetkých účastníkov tvoriacich procesné spoločenstvo na jednej strane. Žalovaný ďalej namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, a tým aj absenciu procesnej podmienky podľa § 137 písm. c) CSP, keďže naliehavý právny záujem nie je daný spravidla tam, kde je možné žalovať priamo na splnenie povinnosti. Určovací žalobný návrh nie je spravidla opodstatnený najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Za nedovolenú považuje súdna prax takú určovaciu žalobu, ktoré neslúži podmienkam praktického života, ale naopak, len k zbytočnému vyvolávaniu ďalších sporov. Žalovaný dodal, že pôvodný veriteľ žalobcu, teda Poštová banka, a.s., žiadala zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy ešte dňa 5.10.2012, a je nepochopiteľné, že žalobca sa snaží preukázať naliehavý právny záujem po vyše 7 rokoch odo dňa, keď o zrážky zo mzdy požiadal pôvodný veriteľ, teda banka.

13. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nepoprel, že zmluvu uzatvoril dobrovoľne a vážne. Predmetnou zmluvou sa žalobca ako spotrebiteľ zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom tak, ako to vyplýva z ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. Ak by si žalobca riadne plnil svoje povinnosti zo zmluvy, zabezpečovací inštitút vo forme dohody o zrážkach zo mzdy by nebol vôbec uplatnený. Zdôraznil, že podľa § 131 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, v príslušnom znení (ďalej len „ZP“ alebo „Zákonník práce“ v príslušnom tvare), ďalšie zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rámec zrážok uvedených v odsekoch 1 a 2, môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy. Zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky zo mzdy v zmysle § 131 ods. 3 ZP, aj ak povinnosť zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov zamestnanca vyplýva z osobitného predpisu. Takýmto osobitným predpisom je aj Občiansky zákonník, pričom dohoda o zrážkach z mzdy medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bola uzavretá podľa § 551 ods. 1 OZ. Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ predstavuje veľmi výrazný verejnoprávny zásah do súkromnoprávnej sféry zamestnanca a zamestnávateľa, keďže dohoda podľa § 551 OZ, ktorú uzatvárajú subjekty odlišné od zamestnávateľa (zamestnanec a jeho veriteľ), zaväzuje zamestnávateľa (platcu mzdy) nielen uskutočniť zrážky zo mzdy, ale tiež niesť náklady s jej uskutočňovaním.

14. Žalobca namietal, že by mu bol doručený rozhodcovský rozsudok, na ktorý sa odvolával žalovaný, preto sa nemohol žalobca proti nemu brániť. Citoval uznesenie NS SR zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2Cdo 245/2010, podľa ktorého ak nie sú obchodné podmienky podpísané, tak dojednania v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu, sú pre absenciu tejto písomnej formy neplatné. Ďalej citoval ust. § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 OZ. Dodal, že medzi stranami sú zhodné tvrdenia o právnom nástupníctve žalovaného, keďže žalovaný sám tvrdí, že pôvodný veriteľ bol právnym predchodcom žalovaného. Z tohto dôvodu žalobca mal za to, že žalovaný je v žalobe určený správne, nakoľko prevzal na seba všetky práva a povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy.

15. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 10.9.2020, na ktoré sa nedostavili strany sporu, ktoré boli na pojednávanie riadne a včas predvolané, ktoré svoju neprítomnosť na pojednávaní vôbec neospravedlnili, ani nepožiadali o jeho odročenie. Súd preto podľa § 180 CSP vec pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

16. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to zmluvou o úvere zo dňa 18.6.2012, označenou ako: dostupná pôžička, Obchodnými podmienkami pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva (ďalej len „OP pre úver“), žiadosťou zo dňa 5.10.2012 o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy, výzvou zo dňa 1.4.2015 na vykonávanie zrážok zo mzdy, návrhmi dohody o privatívnej novácii a dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKEJ, ARBITRÁŽNEJ A MEDIAČNEJ, a.s. sp. zn. IA-C/0314/3905 zo dňa 16.5.2014, oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 58C/148/2014 zo dňa 3.12.2014, ďalej s uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 26Csp/218/2017-53 zo dňa 12.12.2017, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, a zistil tento skutkový stav:

17. Poštová banka, a.s. a žalovaný ako klient uzavreli dňa 18.6.2012 zmluvu o úvere označenú ako: dostupná pôžička, číslo zmluvy: XXXXXXXXXXXX, ktorou sa banka zaviazala poskytnúť žalobcovi úver v sume 3.500,- eur prevodom na účet žalobcu uvedený v zmluve. Žalobca sa zaviazal úver splácať mesačnými splátkami vo výške po 86,29 eura po dobu 72 mesiacov vždy k 18. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka je splatná do 18.7.2012 a termín konečnej splatnosti úveru bol do 18.6.2018. Úroková sadzba úveru bola 19,50 % p. a., RPMN podľa zmluvy bola 21,76 %, priemerná RPMN bola 19,59 %. Ako celková výška nákladov spotrebiteľa je uvedená suma 2.485,32 eura. Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Zmluvou o úvere (ZoÚ) vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi peňažné prostriedky, ak splní podmienky stanovené bankou, do výšky uvedenej v zmluve o úvere. Poskytnutím prostriedkov vzniká klientovi záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a plniť ostatné povinnosti v zmysle OP pre úver. Podľa čl. 3, ods. 2 zmluvy, právne vzťahy zmluvou neupravené sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len „VOP“), OP pre úver, sadzobníkom poplatkov, oboznámením o RPMN, oznámením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení. Tento odsek zmluvy obsahuje ďalej vopred predtlačенý text: „Klient sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička (Formulár), ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste banky“, ako aj text: „Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.“ Žalovaný je v zmluve identifikovaný menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého pobytu .

18. Súčasťou zmluvy o úvere v čl. 3, v odseku 3 je ďalší vopred predtlačенý text „Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k banke v zmysle ZoB (pozn. zrejme zákon o bankách) a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“

19. Formu vopred predtlačенého, nezvýrazneného textu má aj čl. 3, ods. 4 zmluvy o úvere v znení: „Klient podpisom tejto zmluvy o úvere uzatvára s bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Z. Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere. Banka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej pohľadávky voči dlžníkovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo iného príjmu dlžníka vo výške splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky banky.“ Tento text zmluvy o úvere neobsahuje žiadne miesto vyhradené pre podpisy zmluvných strán. Z obsahu celej zmluvy nie je možné zistiť, že by bola žalobcovi daná možnosť výberu medzi pristúpením alebo nepristúpením k dohode o zrážkach zo mzdy.

20. Súčasťou zmluvných podmienok je aj predtlačенý text v čl. 3 ods. 5 zmluvy v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len s dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ Táto rozhodcovská doložka nie je v zmluve žiadnym spôsobom

zvýraznená, ani nie je osobitne podpísaná zmluvnými stranami. Z obsahu celej zmluvy nie je možné zistiť, že by žalobca mal možnosť výberu k tejto rozhodcovskej doložke pristúpiť alebo nepristúpiť.

21. Podľa čl. 2, bod 2.1. OP pre úver, klient navrhuje uzatvorenie zmluvy o úvere podľa ust. § 497 a nasl. OBZ. Návrh na uzavretie zmluvy o úvere je oprávnená podať aj banka adresným listom na klienta, príp. inou formou marketingovej komunikácie (čl. 10, bod 10.1 OP pre úver). Klient má povinnosť platiť za poskytnutý úver banke úroky v zmysle aktuálneho oznámenia. Údaj o výpočte RPMN v zmysle zmluvy o úvere obsahuje Oboznámenie a Formulár (čl. 4, bod 4.1. OP pre úver). Ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške alebo poskytol banke nepravdivé údaje alebo na majetok klienta bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia alebo klient zomrel, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru, vrátane príslušenstva (čl. 6, bod 6.2. OP pre úver). Podľa čl. 12, bodu 12.2. OP pre úver, zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody sa uplatní na riešenie sporov rozhodcovská doložka uvedená vo VOP, na základe ktorej dochádza k mimosúdному riešeniu týchto sporov.

22. Žiadosťou zo dňa 5.10.2012 o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy požiadala Poštová banka, a.s. spoločnosť Lugera & Malkér Temps, s.r.o. o realizáciu zrážok zo mzdy žalobcu ako zamestnanca spoločnosti, a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej podľa § 551 ods. 1 OZ, ktorá bola súčasťou predmetnej zmluvy o úvere. Banka požiadala zamestnávateľa žalobcu o realizáciu mesačných zrážok zo mzdy žalobcu vo výške 85,62 eura, s prihliadnutím na výšku zrážok postihnuteľných výkonom rozhodnutia v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Banka dodala, že dlžník bude spoločnosť informovať predložením oznámenia o dátume a výške poslednej splátky, ktoré banka zašle dlžníkovi v predstihu.

23. Listom zo dňa 1.4.2015 vyzval žalovaný spoločnosť STAKOTRA MANUFACTURING, s.r.o. na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu ako zamestnanca spoločnosti, a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej podľa § 551 ods. 1 OZ, ktorá bola súčasťou predmetnej zmluvy o úvere. Žalovaný uviedol, že komisionárskou zmluvou zo dňa 27.2.2015 ho poverila Poštová banka, a.s. vymáhaním a správou pohľadávok. Žalovaný dodal, že žalobca si neplnil peňažné záväzky zo zmluvy o úvere riadne a včas, preto banka vyhlásila úver za splatný. Zmluva o úvere a potvrdenie obsahu komisionárskej zmluvy mali tvoriť prílohu tohto listu.

24. Žalobca predložil súdu návrh dohody o privatívnej novácii a návrh dohody o zrážkach zo mzdy medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom z predmetnej zmluvy o úvere, ktorými sa súd viac nezaoberal, nakoľko nie sú nikým podpísané, a teda nedošlo k ich uzavretiu.

25. Stály rozhodcovský súd zriadený pri ROZHODCOVSKEJ, ARBITRÁŽNEJ A MEDIAČNEJ, a.s. rozsudkom sp. zn. IA-C/0314/3905 zo dňa 16.5.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.6.2014, uložil žalobcovi ako žalovanému povinnosť zaplatiť Poštovej banke, a.s. istinu vo výške 3.500,- eur, úrok vo výške 19,50 % ročne zo sumy 3.500,- eur od 2.1.2014 do zaplatenia istiny, úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 3.500,- eur od 2.1.2014 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 1.1.2014 vo výške 1.302,52 eura, sumu dlžných poplatkov vo výške 48,05 eura, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 242,53 eura, všetko na účet banky uvedený v rozsudku, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok vydal rozhodcovský súd na základe predmetnej zmluvy o úvere zo dňa 18.6.2012 v spojení s OP pre úver a s VOP. Žalobca si prevzal výzvu rozhodcovského súdu na podanie žalobnej odpovede dňa 15.4.2014, ktorý v stanovenej lehote neoznámil rozhodcovskému súdu svoju žalobnú odpoveď. Rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc od rozhodcovskej doložky uvedenej v čl. 10., II., časti VOP. Zmluvu o úvere podrobil rozhodcovský súd preskúmaniu, a uzavrel, že ani RPMN nebola uvedená v neprospech spotrebiteľa. Uviedol, že aplikoval na daný prípad najprv špeciálne ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, a podporne všeobecné ustanovenia o záväzkových právnych vzťahoch.

26. Okresný súd Bratislava II rozsudkom sp. zn. 58C/148/2014 zo dňa 3.12.2014 zamietol žalobu doručенú súdu dňa 9.6.2014, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy uvedených v zmluvách, ktoré uzavrela s Tatra bankou, a.s. Tieto dohody tvorili súčasť typových formulárových zmlúv. Žalobu zamietol súd pre nedostatok nalievaného právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku s tým, že platná práva

úprava, ako aj jej aplikácia, priznáva spotrebiteľom zvýšenú ochranu ich práv, ale ani v spotrebiteľských sporoch nie je možné vydať rozsudok s určujúcim výrokom, ak takéto rozhodnutie v konečnom dôsledku neodstráni právnu neistotu v danom vzťahu.

27. Okresný súd súdu Galanta uznesením č. k. 26Csp/218/2017-53 zo dňa 12.12.2017 zastavil konanie vo veci žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o určenie, že zmluva, súčasťou ktorej bola dohoda o zrážkach zo mzdy, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súčasťou žaloby bol aj žalobný nárok na finančné zadosťučinenie. Súd zastavil konanie podľa § 230 CSP pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej, keďže vo veci preskúmania neprijateľných zmluvných podmienok a platnosti predmetnej úverovej zmluvy sa už právoplatne rozhodlo v rozhodcovskom konaní. (pozn. tieto rozhodcovský súd preskúmal v rámci predbežnej otázky).

28. Súd vec právne posúdil nasledovne:

29. Závazkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú tretou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov /ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare/, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy).

30. Podľa § 497 OBZ, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

32. Podľa § 3 ods. 5, prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

33. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

35. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

$$\sum_{k=1} C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1} D_l (1 + X)^{-Sl},$$

príčom X je ročná percentuálna miera nákladov, m je číslo posledného čerpania, k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$, C_k je výška čerpania k , t_k je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$, m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, l je číslo splátky alebo platby poplatkov, D_l je výška splátky alebo platby poplatkov, S_l je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov (príloha 2., časť I ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

46. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia úverov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

47. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

48. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

49. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ v znení účinnom od 1.1.2018 až doposiaľ, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

50. Podľa § 551 ods. 1 a 2 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

51. Podľa § 551 ods. 3 OZ, ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

52. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

53. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

54. Podľa § 37 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

55. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

56. Podľa § 40 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

57. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejedávať a rozhodovať znova.

58. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

59. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

60. Podľa § 216 ods. 1, ods. 2 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

61. Podľa § 78 ods. 1 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

62. Podľa § 78 ods. 2 CSP, súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

63. Podľa § 162 ods. 1 CSP, súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

64. Podľa § 162 ods. 2 CSP, súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.

65. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

66. Súd nedospel k záveru, že by predmetný spor si vyžadoval podanie návrhu konajúcim súdom adresované ústavnému súdu na konanie o súlade ust. § 551 OZ s ústavou, ani že by spor si vyžadoval podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Nakoľko súd nepodal ani návrh na konanie o súlade právnych predpisov ústavnému súdu, ani návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ, pretože to nebolo pre rozhodnutie v spore potrebné, neboli ani splnené zákonné podmienky prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 a 2 CSP, preto súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol v tomto konečnom rozhodnutí, ktorý postup je v súlade s ust. § 162 ods. 3 CSP (I. výrok).

67. Vykonaným dokazovaním listinami, a to zmluvou o úvere zo dňa 18.6.2012, označenou ako: dostupná pôžička, OP pre úver, žiadosťou zo dňa 5.10.2012 o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy, výzvou zo dňa 1.4.2015 na vykonávanie zrážok zo mzdy, návrhmi dohody o privatívnej novácii a dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKEJ, ARBITRÁŽNEJ A MEDIAČNEJ, a.s. sp. zn. IA-C/0314/3905 zo dňa 16.5.2014, oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 58C/148/2014 zo dňa 3.12.2014, ďalej s uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 26Csp/218/2017-53 zo dňa 12.12.2017, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, súd mal za preukázané, že medzi právnou predchodkyňou žalovaného, Poštovou bankou, a.s. a žalobcom vznikol dňa 18.6.2012 záväzkový právny vzťah založený zmluvou o úvere označenou ako: dostupná pôžička, č. zmluvy: 0179710412, na základe ktorej banka ako veriteľ sa zaviazala poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver v sume 3.500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 72 mesačných splátkach vo výške po 86,29 eura, vždy do 18. dňa v mesiaci, so splatnosťou 1. splátky do 18.7.2012, s termínom konečnej splatnosti úveru do 18.6.2018. RPMN je v zmluve uvedená údajom 21,76 % a priemerná RPMN údajom 19,59 %. Ročná úroková sadzba úveru podľa zmluvy bola 19,50 %. Žalobca pristúpil k základnému súboru poistenia. Výška poplatku za poistenie nie je v zmluve uvedená,

súd však mal za to, že výška poplatku za poistenie zodpovedá rozdielu medzi celkovou výškou nákladov uvedenou v zmluve (2.485,32 eura) a sumou 2.712,88 eura ako skutočnou celkovou výškou nákladov, ku ktorej dospel súd matematickým výpočtom vo výške rozdielu medzi súčtom všetkých splátok úveru, na zaplatenie ktorých sa žalobca v zmluve zaviazal, a výškou poskytnutého úveru, t. j. ako (86,29 eura/mesiac x 12 mesiacov) mínus úver v sume 3.500,- eur.

68. Súčasťou zmluvy o úvere je aj dojednanie zmluvných strán o riešení sporov zo zmluvy v rozhodcovskom konaní s odkazom na rozhodcovskú doložku vo VOP. Súčasťou zmluvy je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, obe dojednania vo forme vopred predtlačených textov, ktoré neboli v zmluve žiadnym spôsobom zvýraznené ani neboli osobitne podpísané zmluvnými stranami.

69. Pôvodný veriteľ zo zmluvy, Poštová banka, a.s. požiadala zamestnávateľa žalobcu o realizáciu zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola súčasťou predmetnej zmluvy o úvere.

70. O povinnosti žalobcu platiť Poštovej banke, a.s. dlžnú istinu úveru s príslušenstvom na základe tej istej zmluvy o úvere už bolo rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKEJ, ARBITRÁŽNEJ A MEDIAČNEJ, a.s. sp. zn. IA-C/0314/3905 zo dňa 16.5.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.6.2014.

71. Žalobca namietal síce doručenie rozhodcovského rozsudku, avšak touto námietkou sa konajúci súd ďalej nezaoberal, nakoľko to nebolo potrebné pre zistenie skutkového stavu v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie v spore. Z uvedeného však bolo nepochybné, ako aj súdu z jeho úradnej činnosti bolo známe, že predmetný rozhodcovský rozsudok nenapadol žalobca žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

72. Na základe koncesionárskej zmluvy požiadal žalovaný v mene banky ďalšieho zamestnávateľa žalobcu o realizáciu zrážok zo mzdy žalobcu, a to na základe tej istej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola súčasťou tej istej zmluvy o úvere.

73. Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaný je právnym nástupcom pôvodného veriteľa zo zmluvy o úvere, t. j. Poštovej banky, a.s., o čom súd nemal dôvodné pochybnosti.

74. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa ZoSÚ aj podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko právna predchodkyňa žalovaného poskytla žalobcovi plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže je v zmluve označený identifikačnými údajmi typickými pre označenie fyzickej osoby nepodnikateľa, akými sú meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a adresa trvalého pobytu. V danom prípade ide o tzv. formulárovú zmluvu na predtlačenom formulári, do ktorej boli dopísané iba niektoré údaje. Keďže touto zmluvou právna predchodkyňa žalovaného poskytla žalobcovi úver, predmetný záväzkový vzťah posudzoval súd primárne podľa ZoSÚ ako spotrebiteľský úver a podporne podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v ust. § 3 ods. 3 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, priznáva každému spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými obchodnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú upravené v ust. § 52 až § 54 OZ. Na prednostnej aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ani písomná dohoda zmluvných strán o voľbe režimu Obchodného zákonníka na predmetný záväzkový právny vzťah, nakoľko prednostná aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva na všetky záväzkové právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, je výslovne upravená v ust. § 52 ods. 2 OZ.

75. Nakoľko text dohody o zrážkach zo mzdy je súčasťou zmluvy o úvere, aj túto posudzoval súd ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. OZ.

76. Keďže vo všetkých troch žalobných petitoch sa žalobca domáhal určenia právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, pre prípustnosť žaloby nebolo potrebné skúmať nalievaný právny záujem na požadovanom určení, ako sa nesprávne domnievali obe strany sporu. Prípustnosť žaloby v danom prípade je daná, ak vyplýva z osobitného predpisu. Nakoľko žalobca sa žalobou domáha ochrany svojich

práv ako spotrebiteľ zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, prípustnosť žaloby vyplýva z ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ, ktoré ustanovenie už bolo platné a účinné v čase začatia konania, podľa ktorého ustanovenia spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

77. Súd uzavrel, že žaloba je vo všetkých troch žalobných petitoch prípustná podľa § 137 písm. d) CSP v spojení s § 11 ods. 4 ZoSÚ, a to aj v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, keďže táto bola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Aj keby dohoda o zrážkach zo mzdy bola na samostatnej listine, žaloba o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy by bola prípustná podľa § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keďže cieľom spotrebiteľského práva je, aby spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, teda aby ho táto podmienka nezaväzovala. Námietka žalovaného o podaní žaloby s niekoľkoročným časovým odstupom v danom prípade nie je právne relevantná, keďže podanie takejto žaloby nie je zákonom časovo obmedzené.

78. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného o existencii prekážky veci právoplatne rozhodnutej (tzv. res iudicata), keďže vo veci právoplatne rozhodol rozhodcovský súd. Konajúci súd totiž zistil, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na základe neplatne dojednanej rozhodcovskej doložky, keďže žalovaný nepreukázal súdu, že by žalobca ako spotrebiteľ mal právo výberu k rozhodcovskej doložke pristúpiť alebo nepristúpiť. Obsah rozhodcovskej doložky mal byť uvedený až v čl. II VOP, ktoré neboli súdu predložené, z čoho súd vyvodil, že žalobca ako spotrebiteľ musel k tejto doložke pristúpiť, keďže rozhodcovská doložka bola v inom dokumente, do obsahu ktorého spotrebiteľ nemohol zasahovať. Zmluvná podmienka podľa čl. 3 ods. 5 zmluvy o úvere je ako neprijateľná neplatná podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ v znení účinnom ku ňu uzavretia zmluvy, keďže takto sformulovaná zmluvná podmienka vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Ďalším dôvodom, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nie je prekážkou res iudicata, je ten, že rozhodcovský súd ako predbežnú otázku skúmal platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane všetkých dojednaní a príloh, ktoré tvorili jej neoddeliteľnú súčasť, ktorú uzavrel žalobca s Poštovou bankou, a.s., a nie so žalovaným. Žalobca sa žalobou totiž nesprávne domáha určenia neplatnosti zmlúv, ktoré mal uzavrieť so žalovaným, a nie s právnou predchodkyňou žalovaného, teda s Poštovou bankou, a.s. Nakoľko neexistovala prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nebol ani daný dôvod pre zastavenie konania podľa § 230 CSP.

79. Výhrada žalovaného o nútenom procesnom spoločenstve na strane žalovaného, ktoré tvorí nielen žalovaný, ale aj Poštová banka, a.s., s ktorou žalobca predmetné zmluvy uzavrel, je dôvodná. Žalobca sa žalobu domáha určenia neplatnosti dvoch právnych úkonov, ktoré uzavrel s Poštovou bankou, a.s., ktorá vôbec nie je subjektom sporu. Taktiež sa domáha určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti spotrebiteľského úveru zo zmluvy, ktorú taktiež uzavrel s Poštovou bankou, a.s. Žalovaný nie je v danom prípade univerzálnym právnym nástupcom pôvodného dodávateľa, t. j. banky, je iba jeho singulárnym právnym nástupcom v časti postúpených pohľadávok. Subjektami sporu o určenie neplatnosti právneho úkonu musia byť všetci účastníci tohto právneho úkonu, prípadne ich právni nástupcovia (univerzálni), a tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 78 CSP (na porov. ZSP 3/2004, s. 66). Rozsudok sa musí vzťahovať na každého účastníka hmotnoprávneho vzťahu, v tomto konkrétnom prípade na každého účastníka právnych úkonov, určenie neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti ktorých je predmetom sporu, a je nepochybné, že ich účastníkom bola aj Poštová banka, a.s., ktorej účasť v spore je nevyhnutná podľa § 78 CSP. Ak existujúci účastník právneho úkonu, určenie neplatnosti ktorého je predmetom sporu, nie je subjektom sporu, hoci ním musí byť, súd žalobu zamietne podľa § 78 ods. 2 CSP. Ak sa však postupuje pohľadávka, s postúpenou pohľadávkou dochádza bez ďalšieho aj k prevodu ďalších práv spojených s pohľadávkou, ktoré sú na prevádzanej pohľadávke závislé (§ 524 ods. 2 OZ). Žaloba, ktorou sa žalobca domáha určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, treba považovať za právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené. Ak by takúto žalobu mohol dlžník uplatniť len vo vzťahu k pôvodnému účastníkovi zmluvy (pôvodnému veriteľovi - postupcovi-banke), podanie takejto žaloby a rozhodnutia v prospech dlžníka by malo iba akademický charakter. Aktuálneho veriteľa (postupníka) by toto rozhodnutie nezaväzovalo, pretože by nebol stranou sporu (na porov. UZN NSSR sp. zn. 2Cdo/125/20118 zo dňa 27.6.2019).

80. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobu, ktorá je síce prípustná podľa § 137 písm. d) CSP, zamietol ako neprípustnú podľa § 78 ods. 2 CSP (II.

výrok) z dôvodu, že subjektami sporu nie sú všetci účastníci predmetných právnych úkonov, pretože účastníkmi týchto právnych úkonov sú nielen žalobca a žalovaný ako súčasný nositeľ práv a povinností z predmetných právnych úkonov, ale aj Poštová banka, a.s., s ktorou tieto právne úkony žalobca uzavrel. Poštová banka, a.s. však nie je subjektom tohto sporu, hoci ním musí byť podľa § 78 CSP.

81. Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že žalobe by nebolo možné vyhovieť už len pre jej formuláciu vo všetkých troch častiach žalobného petitu, keďže zmluvu o úvere a dohodu o zrážkach zo mzdy uzavrel žalobca s Poštovou bankou, a.s., a nie so žalovaným. Napriek tomu, žalobca sa nesprávne domáha určenia, že právne úkony uzavreté so žalovaným sú neplatné, a že úver zo zmluvy uzavretej so žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Keďže z obsahu súdneho spisu je nepochybné, že takéto právne úkony žalobca so žalovaným neuzavrel, žaloba je nedôvodná. V tejto súvislosti odkazuje súd na ust. § 216 CSP, podľa ktorého je súd viazaný žalobným návrhom, a nesmie prekročiť žalobný návrh, a to ani v spotrebiteľských sporoch. Súd nesmie nahrádzať pasivitu žalobcu, a to ani vtedy, ak je v pozícii spotrebiteľa, ktorý sa nedostavil na pojednávanie bez ospravedlnenia, hoci bol na neho riadne a včas predvolaný. Žalobca teda sám pochybil, keď sa nedostavil na pojednávanie vo veci samej, na ktorom by mohol reagovať zmenou žaloby po prednesení predbežného právneho názoru konajúcim súdom.

82. Nakoľko predmetný spor je spotrebiteľským sporom, súd navyše poznamenáva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatne uzavretá podľa § 37 OZ pre nedostatok vôle spotrebiteľa uzavrieť túto dohodu, keďže je súčasťou inej spotrebiteľskej zmluvy, jej text nie je vôbec zvýraznený, nie je ani osobitne podpísaný zmluvnými stranami, k čomu súd dospel výkladom v prospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 2 OZ, keďže nielen spotrebiteľ, ale aj konajúci súd, musel venovať zvýšenú pozornosť tomuto textu zmluvy na predtlačenej formulári, aby zistil, že tento text predstavuje ďalšiu zmluvu, pre platnosť ktorej ust. § 551 OZ vyžaduje obligatórnu písomnú formu. Ďalším dôvodom absolútnej neplatnosti tejto dohody podľa § 37 OZ je aj neurčitosť dojednania o výške zabezpečovanej pohľadávky, pretože v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho inštitútu.

83. Z obsahu celej zmluvy o úvere nepodarilo sa súdu zistiť, že by žalujúci spotrebiteľ mal možnosť výberu medzi uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poistením a uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez poistenia. Výkladom v prospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 2 OZ bolo potrebné do celkových nákladov spotrebiteľa zahrnúť aj poplatok za poistenie podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, výšku ktorého poplatku nie je možno zo zmluvy priamo zistiť, možno ho však vypočítať spôsobom uvedeným v odseku 67. tohto odôvodnenia. Po zahrnutí poplatku za poistenie do celkových nákladov spotrebiteľa, kedy by celková suma, na zaplatenie ktorej sa zaviazal spotrebiteľ, bola 6.212,88 eura, a nie iba 3.500,- eur + 2.485,32 eura, po dosadení údajov do vzorca pre výpočet RPMN podľa prílohy 2 ZoSÚ, uvedeného v odseku 45. tohto odôvodnenia, za použitia kalkulačky pre výpočet RPMN zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, konkrétne na internetovej stránke www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn, súd zistil, že skutočná RPMN bola v danom prípade 23,02 %, a nie iba 21,76 %. Keďže pre výpočet PRMN podľa vyššie uvedeného vzorca možno použiť rôzne metodiky, za použitia rôznych vstupných údajov, súd vypočítal RPMN aj dosadením vstupných údajov za použitia kalkulačky pre spotrebiteľský úver na internetovej stránke: <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>, z ktorej súd zistil, že skutočná RPMN v danom prípade bola 23,39 %. V danom prípade, za použitia oboch kalkulačiek súd zistil, že RPMN uvedená v zmluve je uvedená nižšou hodnotou, konkrétne 21,76 %, a teda je uvedená v neprospech spotrebiteľa, keďže dosadením údajov do vzorca podľa prílohy č. 2 ZoSÚ, overeného použitím dvoch kalkulačiek voľne prístupných na internete, vrátane kalkulačky zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, súd zistil, že skutočná RPMN bola v danom prípade vyššia, než je uvedená v zmluve, čo má za následok, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

84. K rozsudkom všeobecných súdov SR a k rozsudkom Súdneho dvora EÚ (ES), na ktoré poukazovali strany sporu, konajúci súd poznamenáva, že nimi nie je viazaný, ďalej že právne názory v niektorých z nich uvedené sú už súdnou praxou prekonané, keďže podľa súčasnej ustálenej súdnej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky, zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia už obsahovať presné členenie všetkých splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny úveru, splátky úrokov z úveru a splátky iných poplatkov, pokiaľ zo zmluvy je zrejmé tak výška úroku z úveru, ako aj výška a druh

poplatkov, pričom postačí, že tieto sú uvedené v prílohách zmluvy o úvere, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, na ktorá zmluva odkazuje. Ani prílohy zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia byť podpísané obomi zmluvnými stranami.

85. Argumentácia žalobcu právnymi predpismi Rakúskej republiky neobstojí, keďže konajúci súd nemá právomoc aplikovať právo iného štátu na predmetný záväzkový právny vzťah, a to ani komparatívnou metódou, na ktorú sa žalobca odvoláva, keďže predmetný spotrebiteľský právny vzťah sa spravuje režimom slovenského právneho poriadku.

86. Iba pre úplnosť, k tvrdeniam žalobcu konajúci súd dodáva, že spotrebiteľský úver možno považovať za bezúročný a bezpoplatkový iba vtedy, ak zmluva o úvere je ako celok platná, a preto prvý a druhý žalobný petít si navzájom odporujú. Ďalej, neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je síce absolútne neplatná, čo však automaticky neznamená, že z toho dôvodu je absolútne neplatnou celá spotrebiteľská zmluva. Absencia alebo nesprávnosť niektorých konkrétnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ má spravidla za následok sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, iba výnimočne má však za následok absolútnu neplatnosť celej zmluvy. S porušením povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ tento zákon nespája absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale nemožnosť zosplatnenia spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

87. Ďalšie argumenty strán sporu konajúci súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu strán sporu, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, konajúci súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

88. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

89. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

90. Keďže žalovaný bol vo veci plne úspešný a súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP (III. výrok).

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti výrokom II. a III. tohto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.